

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120422160
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:6120422160.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: H. U., Q.. XX. XX. XXXX, W. U. Q.J. Y. XX/XXX, XXX XX T. Q. W., o zaplatenie 1.179,91 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 1200,79 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 1200,79 eur od 25.3.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2020 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48. 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splácaním či i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšie ako 90,- kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 16.9.2010 Zmluvu č. 0562884397 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Poukázal na ust. § 497 Obchodného zákonníka. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Postupca podaním z 2.12.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 1.12.2019, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1200,79 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 871,66 eur, z riadneho úroku vo výške 263,65 eur, z úroku z omeškania vo výške 44,60 eur a z poplatkov vo výške 20,88 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a

predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal úhrady v sume 0 eur. Dlžná suma ku dňu spísania žaloby predstavuje sumu vo výške 1200,79 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 871,66 eur, z riadneho úroku vo výške 263,65 eur, z úroku z omeškania vo výške 44,60 eur a z poplatkov vo výške 20,88 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v konaní neuplatňuje. Žalobca poukázal v žalobe na čl. 3 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.7.2019 sp.zn. 6Cdo/113/2018 a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ v spojených veciach sp.zn. C-96-17 a C-94-17.

3. Na základe výzvy súdu v rámci upomínacieho konania z 20.11.2020 žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v rozsahu istiny 1179,91 eur, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 871,66 eur od 25.3.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Predmetom ďalšieho konania tak ostal iba vyššie uvedený nárok žalobcu.

4. Žalovaný sa k žalobe žalobcu uviedol, že predmetný úver brali ešte spoločne s manželkou, potom odišli do zahraničia. Žalovaný mal za to, že predmetný úver sa spláca z účtu, nemal vedomosť o tom, že tam nie sú finančné prostriedky. V súčasnosti je už žalovaný rozvedený, žije u mamy, je nezamestnaný. K samotnej žalobe sa bližšie nevie vyjadriť. Nemá z čoho predmetný úver splácať, vzhľadom na svoje súčasné majetkové pomery. Poukázal tiež na skutočnosť, že všetky listiny boli zasielané zo strany žalobcu na jeho pôvodnú adresu a nie na súčasnú adresu, kde sa zdržiava.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Zmluvou o postúpení pohľadávok z 24.3.2020, Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými o 1.8.2002, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, Zmluvou o splátkovom úvere z 16.9.2010, Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 2.12.2019, Obchodnými podmienkami účinnými od 1.2.2014, Sadzobníkom poplatkov účinným od 1.7.2010, Výzvou z 16.12.2019, Výzvou z 30.10.2019, Platobnou históriou - výpisom z účtu č. 6029879, Oznamením o postúpení pohľadávky z 31.3.2020, Pokusom o zmier z 6.8.2020 s poštovým podacím hárkom z 7.8.2020, čiastočným späťvzatím žaloby žalobcu v upomínacom konaní a návrhom žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde, vyjadrením žalobcu z 18.10.2021 s prílohami, a to výpisom z úveru č. 562884397 za obdobie 14.10.2011 až 26.5.2020, výpisom z úveru č. 0562884397 za obdobie 16.9.2010 až 15.10.2011, kópiami obálok s doručenkou s dátumom vrátenia 6.11.2019, 6.4.2020, 20.12.2019, 6.12.2019, Oznamením o postúpení pohľadávky z 31.3.2020, prednesom právneho zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Pôvodný veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 16.9.2010 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0562884397, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2140,- eur žalovanému. Výška úrokovej sadzby bola 14,90% ročne, výška RPMN 19,08% ročne, priemerná hodnota RPMN bola 18,09% ročne. Žalovaný mal úver splácať od prvého čerpania úveru do 30.9.2010 vo výške 15,28 eur mesačne, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov) od 20.10.2010 vo výške 37,91 eur mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, a to v 119 mesačných splátkach od 20.10.2010. Konečná splatnosť úveru bola k 20.08.2020. Celková čiastka spojená s úverom, ktorú musí dlžník zaplatiť bola v zmluve uvedená v sume 4445,35 eur.

7. Ako vyplýva z čl. II bodu 2. Záverečných ustanovení zmluvy Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely Úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou s účinnosťou od 1.8.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 1.7.2007. Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách. Dlžník vyhlasuje tiež, že pred podpisom tejto zmluvy bol zo strany Banky písomne informovaný o zmluvných podmienkach podľa § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to prostredníctvom Formuláru pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere.

8. Podľa čl. II bodu 5. Záverečných ustanovení zmluvy Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

9. Výzvou zo dňa 30.10.2019 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že k 30.10.2019 je v omeškaní so splácaním sumy 686,52 eur a vyzval žalovaného na úhradu dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy.

10. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 2.12.2019 právny predchodca žalobcu uviedol, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 1.1.2015. Oznámil žalovanému, že banka vyhlásila ku dňu 1.12.2019 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky v lehote 15 dní.

11. Pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 16.12.2019 vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 1146,06 eur a upozornil žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky. Vyššie uvedené listiny boli doručované žalovanému na adresu uvedenú v zmluve.

12. Oznámením o postúpení pohľadávky z 31.3.2020 spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že pohľadávka z úveru č. 562884397 bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0221/2020/CE uzatvorenej dňa 24.3.2020 postúpená na žalobcu.

13. Pohľadávka voči žalovanému bola žalobcovi postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0221/2020/CE uzatvorenej dňa 24.3.2020 medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0221/2020/CE je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaného, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy.

14. Výzvou zo dňa 6.8.2020 - Pokusom o zmier žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 1397,29 eur najneskôr do 16.8.2020. Uvedená listina bola podaná na poštovú prepravu dňa 7.8.2020 ako je zrejme z pripojeného podacieho hárku.

15. Žalobca vo svojom písomnom podaní z 18.10.2021 uviedol, že dňa 16.09.2010 uzatvoril postupca so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 2140,- eur. Podľa časti I. čl. 1 bodu 1 Zmluvy sa žalovaný zaviazal mesačne uhrádzať poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur. Spracovateľský poplatok uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy vo výške 72,99 eur. Poplatok za upomienku predstavuje sumu vo výške 23,24 eur. V zmysle čl. II časti II. Zmluvy sa žalovaný zaviazal mesačne uhrádzať poplatok za poistenie úveru vo výške 1,28 eur. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1200,79 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 871,66 eur, z riadneho úroku vo výške 263,65 eur, z úroku z omeškania vo výške 44,60 eur a z poplatkov vo výške 20,88 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Dlžná suma predstavuje sumu vo výške 1.200,79 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 871,66 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 263,65 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 44,60 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 20,88 eur. Žalovaný dňa 16.09.2010 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 2140,- eur. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 3422,77 eur. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 1268,34 eur, na riadny úrok suma vo výške 1841,46 eur, na úrok z omeškania vo výške 0,17 eur a na poplatky suma vo výške 312,80 eur. Postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (2140,- eur - 1268,34 eur = 871,66 eur). Žalobca poukázal vo vyjadrení na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. V súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky a aktívnou legitimáciou žalobcu v konaní poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015 ako aj uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013.

16. Z predloženého výpisu z úveru č. 0562884397 vyplýva, že žalovanému bolo poskytnutých dňa 16.9.2010 poskytnutých 2067,01 eur, pričom suma 72,99 eur bola odrátaná ako spracovateľský poplatok. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 3422,77 eur.

17. Žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu s odkazom na písomné vyhotovenie žaloby. Zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom toto tvrdenie je aj nesporným a v tejto súvislosti poukázala na zaslanú špecifikáciu žalovanej sumy.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

26. Ako vyplýva z § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o

spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

30. Ako vyplýva z § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

32. V zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

33. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

34. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

35. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. V zmysle § 526 ods. Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

37. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

38. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe

predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

39. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

40. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

41. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi záväzkového vzťahu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

42. V danom prípade bola medzi stranami sporu uzavretá úverová zmluva, ktorá je absolútnym obchodom a takýto vzťah sa spravuje treťou časťou Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. V predmetnej veci však ide o spotrebiteľský úver, ktorý je regulovaný osobitnou právnou úpravou (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Za spotrebiteľský úver sa považuje akákoľvek odložená platba a samozrejme napriek absolútnemu obchodu sa úver popri inštitúte pôžičky nedá nezahrnúť medzi právne vzťahy označené ako spotrebiteľské úvery. Ide však o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, pričom spotrebiteľ úver prijíma na spotrebu. Teda ide o typicky občianskoprávny vzťah. Spotrebiteľský úver je jeden z najfrekventovanejších občianskoprávných vzťahov.

43. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

44. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

45. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

46. Súd je toho názoru, že ust. bodu 5. Záverečných ustanovení zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 11.6.2013 v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, keďže vylučou

aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľa nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

47. V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

48. Uvedené ustanovenie zmluvy (čl. II. bodu 5. Záverečných ustanovení) je tak možné považovať aj za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

49. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom žalovaným bola dňa 16.9.2010 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. 0562884397, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2140,- eur žalovanému. Výška úrokovej sadzby bola 14,90% ročne, výška RPMN 19,08% ročne, priemerná hodnota RPMN bola 18,09% ročne. Žalovaný mal úver splácať od prvého čerpania úveru do 30.9.2010 vo výške 15,28 eur mesačne, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov) od 20.10.2010 vo výške 37,91 eur mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, a to v 119 mesačných splátkach od 20.10.2010. Konečná splatnosť úveru bola k 20.08.2020. Celková čiastka spojená s úverom, ktorú musí dlžník zaplatiť bola v zmluve uvedená v sume 4445,35 eur.

50. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom s poukazom na splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách.

51. Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. Pri zmene dohodnutého režimu doručovania majú zmluvné strany vzájomnú oznamovaciu povinnosť, aby sa zabezpečila účinnosť doručovania právnych úkonov - zmluvnej strane nemožno pričítať v jej neprospech, že doručovala na pôvodne dohodnutú adresu, ak jej táto zmena nebola včas oznámená (z dôvodu právnej istoty v právnych vzťahov možno odporučiť dojednať notifikačnú povinnosť týkajúcu sa zmien v doručovaní výslovným spôsobom v zmluve). Je neprípustné, aby adresát porušením povinnosti oznámiť novú adresu požíval výhody spočívajúce v zmarení právnych účinkov pre neho nepriaznivých právnych úkonov, a to na úkor konajúcej osoby, ktorá koná v súlade s tým, čo bolo pre doručovanie dohodnuté. Je irelevantné, či sa adresát v mieste doručovania skutočne zdržiava - dôležité je to ako vymedzil spôsob prijímania zásielok v zmluve. Predpokladá sa, že ak účastník zmluvy uvedie určitú adresu, tak tým vymedzil svoju dispozičnú sféru, kde má zabezpečenú možnosť oboznámiť sa s doručovanou zásielkou. Opačná argumentácia by totiž viedla k absurdným dôsledkom - zmluvná strana by úmyselne uviedla adresu, na ktorej sa nezdržiava, aby znemožnila účinné doručovanie. Takto dojednanú fikciu doručenia možno istým spôsobom považovať za nadbytočnú, nakoľko pri doručovaní hmotnoprávnych úkonov sa nevyžaduje reálne prevzatie zásielky adresátom - z toho vyplýva, že aj bez takto dojednanej fikcie doručenia sa bude právny úkon považovať za doručený bez ohľadu na jeho faktické prevzatie, ak dôjde do dispozičnej sféry adresáta (porovnaj R4/2021).

52. Žalobca v danom prípade predložený obávkami s doručenkami preukázal, že výzvy z 30.10.2019, 2.12.2019 ako aj 16.12.2019 doručoval na poslednú jemu známu adresu žalovaného uvedenú v zmluve. Žalovaný nepreukázal, že by oznámil právnenému predchodcovi žalobcu inú adresu na doručovanie. Právny predchodca žalobcu tak mal za to, že doručuje zásielky do dispozičnej sféry žalovaného.

53. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 24.3.2020 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0221/2020/CE, pričom v Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č.

0221/2020/CE je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaného, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy. Na základe uvedenej zmluvy došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

54. K postúpeniu pohľadávky došlo v danom prípade v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

55. Výzvou zo dňa 30.10.2019 totiž oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že k 30.10.2019 je v omeškaní so splácaním sumy 686,52 eur a vyzval žalovaného na úhradu dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Následne došlo listom z 2.12.2019 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky z predmetnej zmluvy.

56. Vyššie uvedené preukazuje splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to uplatnenie práva dodávateľa podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

57. Následne listom z 16.12.2019 pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 1146,06 eur a upozornil žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky. Vyššie uvedené listiny boli doručované žalovanému na adresu uvedenú v zmluve. K postúpeniu pohľadávky došlo dňa 24.3.2020.

58. Súd sa ďalej zaoberal skutočnosťou, či zmluva uzavretá medzi stranami sporu spĺňala všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy.

59. Po preskúmaní zmluvy súd dospel k záveru, že v danom prípade zmluve chýba údaj požadovaný podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to celková výška úveru a podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch tiež celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

60. Zmluva o splátkovom úvere neobsahuje údaj o celkovej výške úveru, nakoľko v prípade úveru vo výške 2140,- eur suma 72,99 eur, predstavujúca spracovateľský poplatok, mala byť uhradená pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru. Je teda nepochybné, že právny predchodca žalobcu do spotrebiteľského úveru zahrnul i spracovateľský poplatok. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Ak žalobca do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj spracovateľský poplatok, ide o postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje. Žalovanému bol teda poskytnutý úver v skutočnosti nie vo výške 2140,- eur, ale vo výške 2067,01 eur (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7CoCsp/5/2021 z 29. 04. 2021 a tiež rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp/39/2020 z 24. 11. 2020).

61. Z predloženého výpisu z úverového účtu č. 0562884397 je zrejmé, že reálny úverový kontrakt prebehol tak, že spotrebiteľovi nebola zaslaná nie suma 2140,- eur, ale už ponížená suma o 72,99 eur, pričom spracovateľský poplatok bol zaúčtovaný ako prvá položka výpisu.

62. Pokiaľ bola právnym predchodcom žalobcu poskytnutá žalovanému jednorazovo dňa 16.9.2010 suma spotrebiteľského úveru vo výške 2140,- eur znížená o spracovateľský poplatok 72,99 eur, nebola žalovanému poskytnutá reálne tá suma, na ktorej poskytnutie sa veriteľ zaviazal. Bezpochyby bol teda právnym predchodcom žalobcu poskytnutý úver v nižšej sume než, ako sa v skutočnosti so žalovaným dohodol, čo má jednoznačne dopad aj na výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), kde je zjavné, že táto nemohla byť uvedená správne. Na základe uvedeného preto súd konštatuje, že nielen pomocou kalkulačky na výpočet RPMN možno dospieť k záveru, že výpočet RPMN bol uvedený nesprávne v neprospech spotrebiteľa (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11CoCsp/17/2020 z 23.2.2021).

63. V súvislosti s uvedením nesprávnej výšky úveru v obdobnej veci právneho predchodcu žalobcu súd poukazuje tiež na názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/118/2019 z 28. 04. 2020: „Predovšetkým, ako už bolo uvedené v predchádzajúcich častiach odôvodnenia, v zmluve je nesprávne uvedená výška úveru, keď namiesto čiastky 194.301,- Sk, ktorá bola v skutočnosti na úver žalobkyni poskytnutá, je výška úveru definovaná čiastkou 200.000,- Sk napriek tomu, že rozdiel týchto súm pod hlavičkou inkasovania spracovateľského poplatku za zmluvu, žalobkyni nikdy k dispozícii pre účely čerpania nebol poskytnutý. Táto zjavná nesprávnosť, ktorá navyše sama o sebe svojou konštrukciou predstavuje zavádzajúci klamlivý, a tiež v princípe aj neurčitý údaj o tom, v akej výške bol v skutočnosti žalobkyni úver poskytnutý, sa ďalej premieta aj do nesprávnosti ďalších parametrov úveru, v konkrétnostiach možno v tomto zmysle hovoriť o nesprávne v neprospech žalobkyne uvedenej RPMN...“ „...v zmluve je uvedená nesprávna výška skutočne jej poskytnutého úveru, čo je nepochybne najesenciálnejší parameter úverovej zmluvy, tiež že to má pôvod v odpočítaní spracovateľského poplatku, ktorý jednak sám osebe, ako aj v kumulácii s konštrukciou údaju o výške úveru, predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky.“

64. Odhliadnuc od uvedeného, taktiež nie je naplnené zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom ďalšou zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť.

65. Zo zmluvy totiž nie je možné dospieť k celkovej čiastke úveru ani zo skutočností žalobcom v zmluve deklarovaných. Žalobca udáva v časti I. čl. I. bode 1 zmluvy, že výška mesačnej splátky je 37,91 eur (od 20.10.2010), počet splátok 119 (od 20.10.2010) a celková čiastka spojená s úverom je 4445,35 eur. Avšak už 119 splátok po 37,91 eur predstavuje spolu sumu 4511,29 eur. K uvedenému je potrebné prirátať splátku splatnú od prvého čerpania úveru (?!) do 30.9.2010 vo výške 15,28 eur. Tu je potrebné poukázať na celkovú nejednoznačnosť až zmätočnosť ustanovení zmluvy. Uvedené jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku

66. Údaje v zmluve uvedené nekorešponujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

67. Súd preto poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

68. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

69. Pre absenciu (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky. Taktiež je zrejmé, že v prípade nesprávne uvedenej výšky úveru, a to v sume nižšej ako v zmluvnom formulári deklarovanej, nemohol byť správny, nakoľko za uvedených okolností tento údaj o RPMN musel byť vyšší (zhŕňajúc aj spracovateľský poplatok v sume 72,99 eur), pričom v uvedenom prípade sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov aj podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

70. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov). Žalovanému bolo pôvodným veriteľom poskytnutých 2067,01 eur. Úhrady žalovaného predstavovali sumu 3422,77 eur. Žalovaný tak uhradil viac ako bol povinný, súd preto žalobu žalobcu z uvedeného dôvodu zamietol.

71. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

72. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

73. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

74. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

75. V danom konaní bol žalobca neúspešný, pretože súd žalobu zamietol. Z uvedeného vyplýva, že v konaní bola plne úspešný žalovaný, ktorému patrí proti žalobcovi nárok na priznanie náhrady trov konania v rozsahu 100%.

76. Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17 CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovaný sa zriekol práva na náhradu trov konania na ostatnom pojednávaní, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznal. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej sp. zn. 6 Cdo 166/2016zo dňa 26.10.2016, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 5/2017 zo dňa 25.1.2017 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada

mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.